

ΕΦΗΜΕΡΙΣ - ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Έτος τρίτον τούτο είναι
κι' έδρα πάλιν αι 'Αθήναι.

Χίλια οκτακόσα ογδοήντα έξη,
εις αυτό τὸ χρόνο κατι θα μᾶς τρέξη.

Ό Ρωμηός την εβδομάδα — μόνο μία φορά θα διαίνη
κι' όταν έχω έξυπνάδα — κι' όποτε μου καταβαίνει.
Συνδρομητάς δέν δέχομαι — γιατί δέν τούς άνέχομαι
κι' όσα φύλλα κι' άν κρατήσ — δέν παρῆς συνδρομητής.

Δέν θα έχουμε τετάρτα — όπως πριν και νταραβέρτα.
Γράμματα και πληρωμαί — αποστέλλονται σ' έμ ε.
Μέσ' στην φόρων την άντάρα — κι' ό Ρωμηός μας μία δεκάρα
κι' ός την θίνη όποιος θέλει — ειδ' άλλώς δέν μᾶς μέλει.

Δεκατρείς του 'Απριλίου
και 'Ανάστασις Κυρίου.

Δεκαπέντε κι' έκατό
και ρουκέταις οῦς πετώ.

Και πάλι Πασχαλιά,
κουμπούραις και φιλιά.

Χριστός άνέστη, άδελφοί... έμπρός λοιπόν κουμπούραις
κι' άν έγινε τὸ μάτι μας γαρίδα για ψωμί,
οιχθήτε μέσ' στῆς στρογγυλαίς τῆς Πασχαλιάς κουλούραις
και φάτε πιέτε σήμερα νηστεύσαντες και μή.
Χαράς ήμέρα και ζωῆς 'στον κόσμον ανατέλλει
και ή άνάστασις αυτή πολέμους αναγγέλλει.

Χριστός άνέστη, άδελφοί και Τούρκους μή κτυπάτε,
γιατ' ειπε κι' ο θεάνθρωπος «'Αλλήλους αγαπάτε.»
Λευκήν σημαίαν στήσετε ειρήνης και αγάπης
και ός μή σφάζη ο καθείς τον άλλον σαν χασάπης'
άν δέ πολέμους θέλετε, ο Μαραθωνομάχοι,
πηγαίνετε 'στῆς Τράχωναις και 'στοῦ Σταυροῦ τῆ ράχη.

Χριστός άνέστη... έπιασε τὸ κράτος του Διαβόλου...
ήμέρα πανηγύρεως κι' ός χαίρη ο καθείς...
έπλησθησαν τὰ σύμπαντα χαράς ακτινοβόλου
κι' άνέστη και ο Δούνης μας ο δολοφονηθείς.
Εις ουρανοῦς άνέβησαν πολλοί των καλασμένων
και σώματα ήγέρθησαν πολλῶν κεκοιμημένων.

Χριστός άνέστη, άδελφοί και στρωστε τὸ τραπέζι,
και ός σφυρίζουν όσο θέν οι Γερμανοί κι' 'Εγγλέζοι.
'Ας στέλλουν τηλεσίγραφα και ο, τι άλλο λάχη
κι' είναι καλός ο Θόδωρος για τῆ 'δικῆ των ράχη.
Με μίαν διακοίνωσιν τούς κεραυνοβολεί
και άν τον φέρουν 'στα στενά τούς βουλευτάς καλεϊ.

Χριστός άνέστη, άδελφοί κι' ο 'Αδης επικράνθη,
μοσχοβολούν τὰ λούλουδα και του 'Απρίλη τάνθη.
άκούονται φιλήματα και συμπάρα 'στον άέρα,
μα πέφτουν και τουφεκιμοί 'στην Κοθτρα παραπέρα.
Νάι νάι... του έθνους ο στρατός με Τούρκους έτσακώθη,
άλλ' όμως, όξα τῷ θεῷ, κανείς δέν έπληγώθη.

Χριστός άνέστη, άδελφοί, έν λάμψη έξαισια,
ο μόσχος είναι άφθονός κι' ή τράπεζα πλουσία.
Φάτε και πιέτε σήμερα μ' αξένοιστο κεφάλι
και θέλει καλοπέρασι ο πόλεμος μεγάλη,
γιατι μ' έλθαίς και ταραμά και σοβια με ταιν
δέν ειμπορεί ο πόλεμος του Θεωροῦ να γίνη.

